

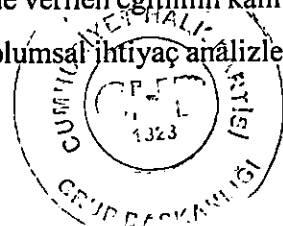
TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türkiye’de son yıllarda ruh sağlığı alanına yönelik toplumsal ihtiyaç belirgin biçimde artmıştır. Ekonomik kriz, yoksulluk, işsizlik, afetler, göç, aile içi şiddet, çocuk ihmali ve istismarı, eğitim ve barınma sorunları ile gençler arasında yaygınlaşan kaygı, depresyon ve umutsuzluk duyguları, sanal kumar, alkol ve uyuşturucu bağımlılığı, artan intihar oranları; psikososyal destek hizmetlerini kamusal bir zorunluluk hâline getirmiştir. Buna karşın, bu hizmetlerin temel taşı olan psikologların kamudaki istihdamı son derece sınırlı kalmakta; artan ihtiyaca rağmen kamu politikalarının bu alanda yetersiz olduğu görülmektedir.

Sağlık Bakanlığı, Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı, Millî Eğitim Bakanlığı ve Gençlik ve Spor Bakanlığı başta olmak üzere birçok kamu kurumu; hastaneler, sağlıklı hayat merkezleri, toplum ruh sağlığı merkezleri, sosyal hizmet merkezleri, çocuk kuruluşları, bağımlılıkla mücadele merkezleri, kadın konukevleri, yatılı okullar, KYK yurtları ve spor kurumları aracılığıyla ruh sağlığıyla doğrudan ilişkili hizmetler yürütmektedir. Ancak bu alanların büyük bölümünde psikolog sayısının yetersiz olduğu, mevcut personelin aşırı iş yükü altında çalıştığı ve birçok birimde psikososyal destek hizmetlerinin ya hiç sunulmadığı ya da süreklilik arz etmediği yönünde yaygın tespitler bulunmaktadır.

Öte yandan üniversitelerin psikoloji bölümlerinden her yıl binlerce mezun verilmesine rağmen, kamuda açılan kadroların bu mezun sayısı ile kıyaslanamayacak derecede sınırlı olduğu bilinmektedir. Özel üniversitelerde çok sayıda kontenjan açılmasının da istihdam ve eğitim kalitesine etkilerinin incelenmesi gerekmektedir. Mezun psikologların önemli bir bölümü işsiz kalmakta ya da özel sektörde düşük ücretlerle, güvencesiz koşullarda çalışmak zorunda bırakılmaktadır. Kamuda istihdamın yetersizliği, yalnızca meslek mensuplarının değil; aynı zamanda toplumun ruh sağlığına erişim hakkının da zedelenmesine yol açmaktadır. Bu durum, bir yandan kamusal ihtiyaç artarken diğer yandan yetişmiş insan gücünün atıl bırakıldığı çelişkili bir tablo ortaya çıkarmaktadır.

Psikoloji eğitiminin niteliği, kontenjanların planlanması, uygulama ve staj imkânları, mezuniyet sonrası istihdamla kurulan bağın zayıflığı ve kamu kurumlarının insan kaynağı planlaması arasındaki uyumsuzluk da bu tablonun önemli bir parçasıdır. Fakültelerde verilen eğitimin kamusal ihtiyaçlarla ne ölçüde örtüştüğü, mezun sayılarının hangi bilimsel ve toplumsal ihtiyaç analizlerine

göre belirlendiği ve bu mezunların hangi alanlarda istihdam edileceğine dair bütüncül bir devlet politikasının bulunup bulunmadığı kamuoyu açısından belirsizdir. Ayrıca, psikologların meslek yasasının olmaması da psikologlarımızın çalışma hayatına doğrudan etki etmektedir.

Ruh sağlığı hizmetleri alanındaki bu yapısal sorunlar, tek bir bakanlığın yetki alanıyla sınırlı olmayıp; sağlık, sosyal hizmetler, eğitim, gençlik ve spor politikalarının kesişiminde yer almaktadır. Bu nedenle, psikologların kamudaki istihdam durumu, görev tanımları, çalışma koşulları, mesleki yetkileri, eğitim-istihdam dengesi ve kurumsal koordinasyon eksikliklerinin parçalı değil; bütüncül ve veriye dayalı biçimde ele alınması gerekmektedir. Aksi hâlde hem toplumun artan ruh sağlığı ihtiyaçları karşılanamayacak hem de yetişmiş insan gücünün kamudan uzaklaşması sürecektir.

Bu çerçevede; psikologların kamuda istihdamına ilişkin mevcut durumun tüm boyutlarıyla ortaya konulması, farklı bakanlıkların sorumluluk alanlarındaki ihtiyaçların karşılaştırmalı biçimde incelenmesi, üniversitelerdeki psikoloji eğitiminin kamusal ihtiyaçlarla uyumunun değerlendirilmesi ve sürdürülebilir bir ruh sağlığı insan kaynağı politikasının geliştirilmesi amacıyla kapsamlı bir Meclis araştırması yapılması zorunlu hâle gelmiştir.

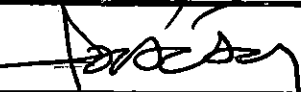
Tüm bu nedenlerle; meslek kanunu ile ilgili çalışmaların yapılması, psikologların kamudaki istihdam yetersizliğinin nedenlerinin, bakanlıklar arası koordinasyon eksikliğinin, eğitim-istihdam uyumsuzluğunun, çalışma koşullarının ve toplumun ruh sağlığı hizmetlerine erişimindeki yapısal sorunların tespit edilmesi; çözüm önerilerinin geliştirilmesi ve kamu politikalarının bu doğrultuda yeniden şekillendirilmesi amacıyla, Anayasa'nın 98'inci ve Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri uyarınca bir Meclis Araştırma Komisyonu kurulmasını arz ve teklif ederim. 11.12.2025

Op. Dr. Ali KARAÖBA

Uşak Milletvekili

1562. Sayılı Meclis Araştırma Önergesinin İmza Çizelgesi

Adı Soyadı	Seçim Bölgesi	İmza
Abdullah BEKER	ANKARA	
Orhan SÖNMEZ	Adana	
Özgür EREN İNCELU	Arslanhan	
Eurim KORAKOZ	Aydın	
Mahir POLAT	İzmir	
Nurhan YONTAR	Tekirdağ	
İbrahim ARSLAN	Eskişehir	
Nermin YILDIRIMKARA HATAY		
Rifat NALBANTOĞLU	Antalya	
Yüksel MANSUR KILINÇ	İstanbul	
Mahmut ERALP	Sakarya	
Melih MERİS	Gaziosmanpaşa	
SERAFET ERPAÇI	Denizli	
Cevdet AKOĞLU	Karabük	
Zeynep KARAGÖZ	Ankara	
Sibel SUCUET	Trabzon	
Eylem HORTUMCU	Zeytinlik	
Talat DİNÇER	Manisa	
Mehmet TAHTAÇI	Görsön	
Ayça TAŞKENT	Sakarya	